

[Glistrup]

der slet ikke var til at overskue, og det kunne komme hvem som helst til gode. Nu ved vi med sikkerhed, at det kun er Kent Kirk-sagen, det drejer sig om. Derfor er der endnu mere grund til at fastholde dette forslag, end der havde været, hvis ikke den ulykkelige og tragiske begivenhed i forgårs var indtruffet.

Derfor er det helt forfejlet, når både fiskeriministeren og ordførere fra regeringspartierne har sagt, at dette forslag burde trækkes tilbage. Det bør netop i den nuværende situation, hvor det er blevet klart og præcist afgrænset, gennemføres, for før eller senere, når Danmark skal til at redde stumperne efter det ulykkelige forlig dernede, skal vi altså til at sørge for, at vi ikke får den konserverende virkning, der altid vil være forbundet med at køre tingene sådan, som det vil ske, når det er bureaukraternes Europa, socialhjælpernes Europa, der skal til at føre EF-fiskeripolitikken. Det bør være handlekraften og initiativet og fiskeridytigheden og fiskeindustridytigheden, der igen får lov til at blomstre og får lov til at blomstre på en sådan måde, at man virkelig kan foretage investeringer fremadrettet med optimisme, hvor man nu både inden for industrien og selve fiskerierhvervet må gøre det i det dybeste mørke og pessimisme.

Lad os håbe, at i hvert fald Kent Kirk kan vinde sin sag. Det vil det være et godt bidrag til, hvis flertallet herinde ville omsinde sig og stemme ja til det foreliggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Stubbjær Pedersen (CD):

Jeg vil godt beklage over for hr. Glistrup, at jeg kaldte det et medieflip. Efter at jeg kom ned på min plads og kiggede op på presselogen, så jeg, at det ikke var et medieflip.

Hr. Glistrup siger: vi må vel have lov til at få en debat om, hvorfor det gik så galt, som det gjorde. Jeg vil ikke forhindre hr. Glistrup i at rejse sådan en debat. Det, jeg tog afstand fra, var hr. Glistrups forslag til lov om fiskerikrigsomkostninger, som i øvrigt består af 30 ord, ikke en generel debat om forhistorien.

Fiskeriministeren (Grove):

Hr. Glistrup kom med en lang række påstande heroppefra, men ingen dokumentation. Jeg skal ikke gå ind i hele den lange

række påstande, men jeg vil tage tre punkter frem og vise, hvordan det egentlige hænger sammen.

For det første havde jeg selvfølgelig mandat til at indgå den aftale. Det er rigtigt, at Romtraktaten har en generel ikke-diskriminationsbestemmelse i artikel 7, men det er lige så rigtigt, at der i tiltrædelsesakten, artikel 103, er hjemmel til at forlænge undtagelsesordninger vedrørende acces ud over den 31. december 1982. Der er altså ikke tale om nogen suverænitetssafgivelse i forbindelse med dette spørgsmål.

Hr. Glistrup springer ganske let og elegant hen over visse forhold, der skal tages i betragtning. Det drejer sig om noget, som er vedtaget, længe før denne regering tiltrådte. Her tænker jeg på Haagerkonventionen, hvorefter der er visse svagt udviklede egne, der skal tilgodeses. Jeg tænker på, at det blev vedtaget, at det historiske grundlag eller det traditionelle fiskeri skal bedømmes ud fra perioden 1973-78, jeg tænker på tab i tredjelandsfarvande, som det også er vedtaget at der skal gives compensation for, og jeg tænker selvfølgelig også på de bevaringsmæssige foranstaltninger, der også skal tages højde for, når man laver en fælles fiskeripolitik. Det er de 3-4 ting, der danner grundlaget for den fælles fiskeripolitik, vi har indgået forlig om. Dem kan man ikke se bort fra, dem må man tage i betragtning.

Jeg vil sige om de bevaringsmæssige foranstaltninger, at de havde jo ikke været nødvendige, hvis fiskene formerede sig lige så hurtigt, som ordvandfaldet kommer ud af hr. Glistrup. Så havde vi ikke haft nogen problemer på det område. Men det gør de altså ikke, og derfor man man tage hensyn til bevaringsmæssige foranstaltninger.

Skal vi bedømme det resultat, der er kommet, så ligger det jo sådan, at i den nævnte periode fra 1973 til 1978 havde Danmark 23,6 pct. af hovedarterne i fangster. Når jeg siger hovedarter, så er det torsk, kuller, hvilling, sej, rødspætte, makrel og rødfisk. I den procentdel, de 23,6 pct., jeg nævner, er Grønlands del inkluderet. Den kan vi beregne til at være ca. 1,6 pct. Det vil sige, at resten af Danmark i perioden 1973-78 havde ca. 22 pct.

Efter dette forlig vil vi for 1982 - hvis vi regner med de 1982-kvoter, som ligger i forliget - få 25,6 pct. inklusive Grønland. Vurde-